

ЩИПАЧЪТ НА ГЕРОИ

Щипачът на герои се занимава с паметници и подръпва панталоните на героите. Те може да са от камък или от бронз, в ръцете му те оживяват. Някои се изправят насред уличното движение, с тях не бива да се занимава. Но тези по парковете са най-подходящите. Той се промъква около тях или ги дебне скрит в храстите. Когато и последните посетители са си тръгнали, той изскача, умело се хвърля върху пиедестала и застава до героя. Стои там известно време и събира смелост. Изпълнен е с респект и не посяга веднага. Съща така той размисля, къде ще е най-удобно. Не е достатъчно да положи ръка върху някое заоблено място, трябва да има нещо между пръстите си, в противен случай не може да ощипе: нужни са му гънки. Когато намери гънка той дълго не я изпуска, има чувството, все едно че я е захапал със зъби. Чувства, как величието се прехвърля в него и настръхва. Сега наистина знае, кой е той и на какво е способен. Сега той е готов да предприеме всичко, сега здраво защипва, сега е изпълнен със сили и утре ще започне.

Щипачът на герои не се покачва по-високо, не би било прилично. Той би могъл да подскочи върху каменното рамо и да подшушне нещо на ухото на героя. Би могъл да го дръпне за ушите и да го обвини в различни неща. Това би бил върхът на безсрамието. Той се задоволява със скромното място, което му се полага. Той все още се държи за гънките на панталона. Но ако е усърден, не пропуска нито нощ и все по-силно щипе, някога ще дойде денят, най-светлият ден, когато той с едно отгласване ще се въздигне и изпълнен със сарказъм ще се изплюе пред целия свят върху главата на героя.